

ГЛАВА 4.

Любовниятъ соперникъ на Главка пристъпва къмъ намъреніята си съ исполинскы крачки.

Свѣтлыйтъ характеръ на Юна бѣ едно таквози явленіе, което веднажъ или дважъ са представи въ разстояніето на живота ни. Двѣ бѣхъ нейнытъ дарбы, умъ и хубость, дарбы най развиты въ нея. Който е наслѣдилъ честитытъ тѣзи дарбы не може да не познава на какво богатство е той ступанинъ. Прекрасенъ е съюзътъ на добродѣтелята съ смиреноядріето, но когато добродѣтелята са случи да е твърдѣ възвышенна, покрывалото на смиреноядріето, което уважаваны, не може да прикрие величіето на добродѣтелята, нито отъ очитѣ на ступанина ѝ. Высокото съзнание на собственнытъ дарбы, които простолудіето не може да отличи, дава на ума очертаніето на една свѣтливость и боязливость, много пріятно намъ кога го срѣшнемъ, и ако и да не можемъ още да си го истълкуваме, както трѣба. Не са лжете, выи тщеславны и прости челоуѣцы, да мислите че свѣтливото нѣкоги докарване на отличны мъже, показва незнаянье на тѣхното превъсходство надъ васъ. Онуи което выи считате смиреноядріе, не е друго освѣнъ слѣдствие на борбата имъ съ самолюбіето. Умътъ скърби когато е принуденъ да слѣзе до висъ и страда за величіето си предъ вашата малкость. Той вижда невъзможно да събира, да разсжда, да са разговаря съ васъ, и не неговата малкость, но вашата малкость го отчайва.

И Юна слѣдователно имаше съзнание за ума си, но обладаваше прелестната онъзи свободность въ обходата, която е исклучителна привилегія на прекрасныя полъ, свияжта бѣше съ онъзи лесинна, която рѣдко са срѣща и у духовиты мъже; тя можеше да измѣнява и да управи красотытъ на собственныя си духъ споредъ натурата на лицата съ която са сбираше. Какъто неисчерпаемъ источникъ който отдѣля отъ струитѣ си и на пѣсечивата земя, и на пещерытъ и на градиннытъ, тѣй и тя осветяваше, развеселяваше и рахубавяваше сичко около нея си. Закриваше съ щедростыта си гордостыта, която бѣше неизбѣжно слѣдствие на превъсходството ѝ. Тя бѣше горда въ самоволната си независимость, управяше сама дѣйствіята на свѣтлыя си животъ, безъ да приема бабы рѣководителкы, рѣководеше са сама въ свѣта само чрезъ свѣтлината на непорочното си сърце, безъ да са подчинява на капризната и тиранческа власть на обичантѣ. Намѣсто общытъ нравы и обычаи, тя създаде своя, но толкози пріятна бѣше обходата ѝ, жемското ѝ докарване и непе-